

ÖSZVÉRFOGATOK FUTAMA

FEHÉR KÁLMÁN

*Üdvözlőlap Simon Istvánnak, aki nem T., hanem Cs.,
és majd csak tizenöt nap múlva lesz hatvanéves. De
annak ellenére jobb előbb, mint múltán . . . **

Üdvözölni jöttem én ide, nem dicsérni!
És nem is ármányt szőni mézszavú dalaid közé.
Nincs szándékomban szemmel verni sem azokat,
akikről daloltál, és most álmatlan
éjszakákat virrasztanak, mert látják,
a bőrukön érzik, hogy mit hozott a jövő!
A holnapot sem akarom szavakkal verni,
sem azokat, akik otthonukat hazára hagyva, itt,
hazátlanul is otthonra találtak.
Megrontani sem szándékozom a grasszáló
öszvérfogatok éljenzőinek örömét . . .
És pláne a hajtókét, a hajcsárokét!

Köszönteni jöttem én ide, és nem dicsérni.
Hiszen te is jól tudod, hogy a dicséret is
szélvitte katáng, maradék cikória
a pengős dobozok alján. Égszínkék virág a kaszanyúg között,
ahol nem lel fészekre, megnyugvást nem talál:

* Elhangzott Csókán, 2002. október 4-én

az öszvérfogatok felverte porán. Sem benne.
Hiszen letipornak mindent. Vitustáncuk
dobogása elijeszt tőlünk soknépű népeket. Korán.
Ilyen korán, és kiszámíthatatlanul korán
csak az ördögszekerek ugrálnak a határon át.

Üdvözölni jöttem én ide és nem dicsérni
állhatatos verseid múltban vélt valóság
vegyítőedényét. De hol találsz ma már
szép színű imolát? Ugye jót tenne a salamonpecsétje is néhol?
Bújna bár az ördög szemek között is manapság!
Hiszen drága már minden orvosság,
gyógyszer. És elfogyott a vény!
Mert nem lát a szem, nem hall a fül,
és felejt az ész: az öszvérfogatok robajában.
A fizetséged megkapod. Ne félj!
Csutakolhatod az utolsóknak befutott
öszvérek farát! Teheted úgy is, mint cseléd, de
úgy is, mint király!

Szép szavakkal jöttem én ide, tele tisztelettel,
amiben öröm és sejtés vegyül, a Nagyutcából,
nem a terjáni, hanem a csókaiból,
ahol mindenknek helye van, akkor is,
ha szólni kell, és akkor is, ha üdvözölni kell –,
téged, Cs. Simon István.